

Arrest

nr. 114 465 van 26 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 januari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 18 april 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 mei 2013 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 september 2013.

Gelet op de beschikking van 26 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. WUYTS, die *loco* advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. MONDELAERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 januari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 18 april 2013.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd in de beschikking van 16 september 2013 het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

2.2 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 18 september 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden.

Ter terechtzitting van 22 oktober 2013, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 16 september 2013 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij dat het beroepsverzoekschrift tijdig is ingediend: de bestreden beslissing dateert van 15 januari 2013, de kennisgeving van 18 april 2013, de termijn begint op 19 april 2013, de laatste dag, 18 mei 2013 is een zaterdag, 20 mei 2013 is Pinkstermaandag, dus op dinsdag 21 mei 2013 is de termijn verstreken, en dat is de datum van het verzoekschrift.

De verwerende partij stelt dat de laatste dag inderdaad Pinkstermaandag is, dus was het nog net tijdig op dinsdag. Voor het overige gedraagt zij zich naar de wijsheid.

2.3 Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.”

Artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3°, alsmede het tweede en derde lid, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

(...)

(...)

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

(...)

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag."

De termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht op 18 april 2013. Overeenkomstig artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet was de laatste nuttige dag voor het indienen van een beroep tegen de beslissing zaterdag 18 mei 2013. Gelet op het derde lid van artikel 39/57 van de vreemdelingenwet overeenkomstig hetwelk als werkdag wordt beschouwd: elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag en op het tweede lid van § 2 van artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat indien de vervalddag - die in de termijn is inbegrepen - een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, de vervalddag verplaatst wordt op de eerstvolgende werkdag, dient vastgesteld dat dinsdag 21 mei 2013 de uiterste datum was waarop de verzoekende partij een verzoekschrift tot nietigverklaring kon indienen, daar maandag 20 mei 2013 een wettelijke feestdag was, met name Pinkstermaandag.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op 21 mei 2013 een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend, i.e. binnen de in artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn. Het beroep is bijgevolg ontvankelijk *ratione temporis*.

In het belang van de goede rechtsbedeling wordt de behandeling van de zaak te dien einde (*sine die*) uitgesteld, en wordt ze verwezen naar de algemene rol met het oog op een nieuwe vaststelling van de datum voor de behandeling van de zaak ten gepaste tijde volgens de modaliteiten die alsdan bepaald zullen worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De behandeling van de zaak wordt *sine die* uitgesteld.

Artikel 2

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET